

Inceputul literaturăi la noi este ca al tuturor națiunilor un mișteriu, ce se pierde în întunericul timpurilor. De aceea este de absolută necesitate, de a ne ocupa seriosu față cu literatura limbei noastre, de a nu neglige mai mult acăstă lucrare importantă, de ore-ce astă-dă suntem ajunși la un grad ore-care, ce nu ni permite a sta indiferenți.

Literatura, din considerațiunile espuse mai la vale, o vom împărți în :

A). *Literatura primitivă*, transmisă urmașilor prin tradițiuni din tată în fiu. — Aci intră :

a). Cântecele bătrânești (Balade-Legende), Doinele și Horele, cântate tóte de láutari și poporū. Prin acestea s'aú conservat în timpurile bune și funeste limba și suvenirul faptelor strămoșesci ;

b). Diferitele basme (povesti); și

c). Cânturile de natură religiosă (Colindele).

Acestea constituie ceea ce se numește *literatura populară*, și dacă ar fi adunate și publicate tóte, ar forma una din cele mai frumose și prețiose opere originale, căci în ea s'ar oglindi trecutul nostru din tóte timpurile.